Eksempel:

Betragt en forbruger, der står overfor at bruge 100 kr. af sin indkomst på æbler, der koster 20 kr./kg og appelsinjuice, der koster 10 kr./liter. Da der kun kan forbruges i hele størrelser, har forbrugeren mulighed for at købe 5 kg æbler og ingen juice, 10 liter juice og ingen æbler eller en kombination, der ligger imellem.

Forbrugeren har endvidere opstillet en nyttetabel, hvori TU og MU er beregnet.

Tabel 2

Juice/liter	*TU*	*MU*	*Æbler/kilo*	*TU*	*MU*
0	0		0	0	
		100			200
1	100		1	200	
		75			175
2	175		2	375	
		60			100
3	235		3	475	
		50			50
4	285		4	525	
		25			25
5	310		5	550	
		20			
6	330				
		12			
7	342				
		10			
8	352				
		8			
9	360				
		6			
10	366				

Forbrugeren havde på forhånd ment, at 6 liter juice og 2 kg æbler var optimalt. Lad os nu udregne marginalnytten på den sidste krone for hver vare kaldet $(MU/P)_{æbler}$ *hhv. (MU/P)juice. På juice er MU ved 6 liter 20. Derfor er MU pr. krone: 20/10 = 2. For 2 kg æbler findes* $(MU/P)_{æbler}$*: 175/20 = 8,75. Denne fordeling er imidlertid ikke optimal. Æbler giver en langt større nytte pr. krone end juice, altså må forbrugeren have planlagt at købe for meget juice og for få æbler.*

Nedsættes forbruget af juice med 2 liter, mister forbrugeren nok 45 enheder nytte, men samtidig frigøres 20 kroner. For disse 20 kroner kan der købes 1 kg æbler, som giver en nyttestigning på 100. Prøv at se, hvad der sker med TU ved denne omfordeling af budgettet på æbler og juice.

TU ved forbrug af 6 liter juice og 2 kg æbler er 330 + 375 = 705. Ved omfordelingen af forbruget til 4 liter juice og 3 kg æbler bliver TU 285 + 475 = 760.

TU er med andre ord steget som følge af omlægningen i det planlagte forbrug.

Beregnes MU pr. krone fås:

$(MU/P)_{æbler}$*: 100/20 = 5.*

$(MU/P)_{juice}$*: 50/10 = 5.*

Jf. sætning 3 kan nytten ikke øges yderligere, og vi har fundet den optimale forbrugssammensætning.